

Bu yazıyı Osman Gazi türbesinin yakınındaki bir parkta yazıyorum, İsa Mesih'in 4 yaşına basmasından ikibinonbir sene sonra.

Bu civarda gezerken insanın Osmanlı olacağı geliyor, biraz ötede ikinci Murat türbesi var, biraz beride Bayezid'in annesi.

Dün böyle gezinirken, şimdilerde türbeleri dolduran zevat ayaktayken, atalarımın olsa olsa onlarla savaştan tarafta olabileceği aklıma geldi. Ben aslında Osman Gazi'nin düşmanlarının torunuyum. Baba tarafıyla Aksaray civarından olduğuma göre muhtemelen Karamanoğlu'nun tarafı, bilemiyoruz tabi, belki Türkmen de değil, belki Rum, belki Ermeni... Anne tarafı daha bilindik ama onların da Osman Gazi devrinde Kafkasya'da kendi tuhaf kabile kavgalarını yapıyor olmaları muhtemel, belki annannem ve dedemin ataları birbirine düşmandı, belki düşman olamayacak kadar uzak.

Komik gelecek belki ama Larend'e'ye gittiğimde kimilerinin hala Osmanlı'ya Karaman'ın düşmanlığını devam ettirdiğini görmüştüm, yorgan gidip kavga biteli yüzyıllar olmuş, adam hala Osmanlı'nın Larend'e'yi nasıl yıktığını yana yakıla anlatıyor. Hatta Atatürk'ün *atalarının* Karaman'dan göçettiğini (nasıl olduysa) öğrenip, Atatürk'ün eliyle Osmanlı'dan intikam alındığını ima ediyor. Atatürk'ün Karamanlı olduğundan haberi yoktur ama tabii bu *çok ufak* bir ayrıntı.

Atam kimdir? Osman (veya Otman veya Ataman) Gazi ve ahfadıyla olan münasebetim ne olmalıdır? Yüzyıllar öncesinden bilmediğim dedelerimin kemikleri, Osman Gazi'ye okuduğum Fatiha'da sızlar mı? Osman Gazi'nin torunlarının hasbelkader muzaffer olmasıyla benim, atalarımın, Osman Gazi'nin alakası var mı?

Atam atam çok yalnızım ben atam.

Bu kavgalar (daha da eski Şia / Emevi çekişmesi gibi) düşündükçe anlamını kaybeden mücadelelerden. Taraflar bir zamanlar kavga etmişler ve bunlar *bir şekilde* bitmiş, yeniden o kavgayı edebilme imkanımız yok, tarihi başa alıp, hadi herkes kılıçlarını kuşansın, ben Osmanlı olayım, sen Karamanlı ol, bakalım bu sefer nasıl olacak diyemiyoruz ama ağıt yakmak serbest tabii.

İnsanın yaşayan büyüklerine saygı duymasının ahlaki bir tarafı var ama ölmüşlerin, kavgası bitmişlerin, unutulmuşların lafını etmeye gerek yok. Mezar ziyaretinin tek anlamının ölümü hatırlamak olduğunu unutmadan kendi kavgalarına bakmalı insan. *Neyle yükümlüsün ve onu bırakıp neyle uğraşıyorsun?*